

შირაკი

SHIRAKI

www.open.ge

გამოცემის 1937 წლიდან

დადოვლისწყაროს მუნიციპალიტეტის გაზეთი

№17 (9.631)

17-24 მაისი 2014 წელი

ფასი: 50 თეთრი

ყოველკვირული გამოცემა

სადღაც ბავშვობა მთავრდება...

16 მაისს დადოვლისწყაროს კულტურის სახლის მაცურებელთა დარბაზი გადაჭედული

შედაგოგ ლელა ჯავაშვილს, რომელიც, რვა წლის განმავლობაში, აღნიშნული კურს-

ის ფოტომასალა იხილა, რომელიც მთელი თორმეტწლიანი მოსწავლეობის პერიოდში სკო-

ტყევის შემდეგ ბავშვებმა ვარდები გადასცეს თავის პირველ შედაგოგებს ნანა ბიკაშვილს და

ლონისძიებაზე სიტყვით გამოვიდა და ბავშვებს გზა დაულოცა სკოლის დირექტორმა ლალი მენთეშაშვილმა, ასევე სიტყვაში გამოიწვიეს კლასის ხელმძღვანელი ლელა ჯავაშვილი, რომელმაც ცრემლების გარეშე ვერ მოახერხა ბავშვებთან დამშვიდობება.

ამაღელვებელი აღმოჩნდა რაიონის გამგებლის ნიკოლოზ ჯანიაშვილის მიმართვა სკოლის კურსდამთავრებულებისადმი. რომლის გამოსვლაშიც დიდი ოპტიმიზმი იგრძნობოდა: „ბავშვებო, გიყურებდით და ვფიქრობდი, რომ ჩვენ, თქვენი სახით, მართლაც, ძალიან ლამაზი და ძლიერი ახალი თაობა გვეზრდება, ძალიან კარგები ხართ, კრეატიულები და შემოქმედები. მჯერა, მალე თქვენით ვიამაყებთ. გაუმარჯოს ხორნაბუჯის სკოლას.“-განაცხადა ნიკოლოზ ჯანიაშვილმა.

მეთორმეტე კლასელებმა ბოლო ზარი პარაპლანის ჰაერში გაშვებით დაასრულეს, რომელზეც მათივე სურვილები და ჩანაფიქრები იყო მიბმული.

ლალი მხრინიშვილი

იყო ხალხით: მშობლები, შედაგოგები და სხვადასხვა სკოლის ახალგაზრდები, ვინ არ ელოდა სცენის გახსნას. სცენა კი ამ დღეს სოფელ ხორნაბუჯის საჯარო სკოლის XIII კლასის კურსდამთავრებულებს ეკუთვნოდათ, რომლებმაც თორმეტწლიანი სასკოლო ცხოვრების დასასრულს ბოლო ლონისძიება „ბოლო ზარი“ გამართეს.

დამთავრებულების კლასის ხელმძღვანელი გახლდათ, თავისი სადამრიგებლო კლასის 22 მოსწავლისთვის ძალიან ლამაზი სცენარი მოუშადათ. ეს იყო ერთ-ერთი ბოლო ზარი, რომელმაც მთელი ლონისძიების მსვლელობისას ემოცია და ცრემლი არ გამიშრო თვალებში. „ჩვენ ხორნაბუჯის სკოლა ვართ“ - ამ სათაურით მაცურებელმა ეკრანზე გამოტანილი

ლაში გადახდათ ბავშვებს. იყო კითხვებიც, რას განიცდიდეს, რა მოგცა თორმეტმა წელმა და რა გაქვს დასახული მიზნად?! - რაზეც პასუხები ისევ და ისევ ბოლო ზარის მასპინძლებისგან მოვისმინეთ.

შემდეგ კი ყველაფერი პირველი კლასიდან დაიწყო, როდესაც „აი ის“ -წერა მათმა პირველმა შედაგოგმა ასწავლათ. მათადმი მიძღვნილი ლამაზი სი-

რმა გარსენიშვილს.

მაცურებელი მოხიბლა ცეკვების პოპურმა, რომელიც ქართული ხალხური ცეკვების ევროპულთან ნაზავი იყო. მოსწავლეებმა თანამედროვე სიმღერები შინაარსობრივად მორგეს ცალკეული საგნის შედაგოგებს. თითოეულ მათგანს, სიმღერასთან ერთად, ვარდების თაიგული და სამახსოვრო პირზები გადასცეს.

2015 წლისთვის საქართველოში უშუქოდ არცერთი სოფელი აღარ იქნება

მთავრობამ უშუქო სოფლების ელექტროფიკაციის პროექტი „სინათლე ყველა სოფელს“ დაამტკიცა. პროექტის ფარგლებში წლების განმავლობაში უშუქოდ დარჩენილი 28 სოფლიდან 8 სოფელს ელექტროენერგია უკვე მიენოდება, 9 სოფლის ელექტროფიკაცია ახლა მიმდინარეობს, 2015 წლის ბოლომდე კი საქართველოში შუქის გარეშე არცერთი სოფელი არ იქნება დარჩენილი.

ელექტროგადამცემი ხაზებისა და შესაბამისი ინფრასტრუქტურის პროექტირების, ასევე მშენებლობასთან დაკავშირებული სხვა ხარჯების დასაფინანსებლად საქართველოს ფინანსთა სამინისტრომ 2014 წლის ბიუჯეტიდან, რე-

გიონებში განსახორციელებელი პროექტების ფონდიდან, საქართველოს ენერჯეტიკის სამინისტროს 6 500 000 ლარი გამოუყო.

ამ ეტაპზე ელექტროფიკაციის სამუშაოები დასრულდა და ელექტროენერგია უკვე მიენოდება 8 სოფელს: ღართა, გოსტიბე, ბევრეთი, გრძელველი, ზემო ქსოვრისი, უტისუბანი, ლელეთი, ჭიაურა.

უახლოეს პერიოდში ელექტროფიკაციის სამუშაოები დაიწყება სოფლებში ჭერემი; კანალხევი, სოგუთლო, ცხავერი, ოქროსოფელი, გაგლოანთუბანი, შრომა (ექსპულიძეების უბანი), ნოჯა, კოშკასყელი, ნოჯიკეთი, ქვემო და ზემო ღარისწყალი, ლელუბანი, კარ-

სანი. აშშ-ს საერთაშორისო განვითარების სააგენტოს დაფინ-

ანსებით განხორციელდა ელექტროფიკაციის სამუშაოები ოთხ სოფელში: მამიშლარი,

იმერხევი, ჭართალა, შატილი, რაზედავ 400 ათასი დოლარი დაიხარჯა.

მათ რაიონის ბარათი გვასახელეს

გვ. 4

ჰომოფობია და საზოგადოება

გვ. 6

თამარ მეფის ქაშისი უსიჩი პირველად გამოქვეყნდა

გვ. 5

გამარჯვებულნი სსოპრების წინსვლას მოავალი წლიდან მზად იბრძნობენ

გვ. 3

მათ რაიონის გარეთ გვასახელეს

მოსწავლე ახალგაზრდობის სახლის დირექტორი ირმა ბენაშვილი და მისი ახალგაზრდა გუნდი ძალისხმევას არ იშურებს, საჯარო სკოლების მოსწავლე-თა ინტელექტუალურ-შემოქმედებითი, სულიერი და ფიზიკური პოტენციალის გამოვლენის, ფორმირებისა და სრულყოფისათვის. ისინი შედეგებისდაგვარად უქმნიან მათ შესაბამის პირობებს, ხელს უწყობენ განსაკუთრებულად ნიჭიერ მოსწავლე-ახალგაზრდებს ტრენინგ-სემინარების, კონფერენციების, ფესტივალების, გამოფენების, ოლიმპიადების, საქველმოქმედო აქციების და სხვა ღონისძიებების მოწყობაში. მიმდინარე წელს მათ უამრავი სასწავლო-შემოქმედებითი კონკურსი მოაწვევს მოსწავლე-ახალგაზრდობის სახლში, ბევრი გასვლითი ტურიც სხვადასხვა სოფელში.

2014 წლის 10 მაისს კი თბილისში მოსწავლე-ახალგაზრდობის ეროვნულ სასახლეში საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიასთან ერთად გაიმართა 68 სასწავლო-შემოქმედებითი კონფერენციის მესამე, დასკვნითი ეტაპი, რომელზეც გამარჯვებული ბავშვები გამოავლინეს. ამჯერადაც გვასახელეს ჩვენმა მოსწავლეებმა და საუკეთესო შედეგებით დაგვიბრუნდნენ. 1 ხარისხის დიპლომები ხვდათ წილად შემდეგ მოსწავლეებს:

1. იოსებ ზურაშვილი-N1 საჯარო სკოლა
2. ნინო სეფიაშვილი-N1 საჯარო სკოლა

3. დავით ჯინაშვილი-N1 საჯარო სკოლა
4. თამარ პოპიაშვილი-N2 საჯარო სკოლა
5. გიორგი ხოციანი-სამრეკლოს საჯარო სკოლა
6. სალომე ბარამაშვილი-ქვემო ქედის საჯარო სკოლა
7. მარიამ ცხვედაშვილი-არბოშის საჯარო სკოლა
8. თინიკო ელაშვილი-არბოშის საჯარო სკოლა
9. არჩილ თარაშვილი-გამარჯვების საჯარო სკოლა
10. მარიამ აბაშიძე-გამარჯვების საჯარო სკოლა

საბოლოო შედეგების მიხედვით კი სულ წარდგენილი 55 თემიდან 10 ბავშვი 1-ლი ხარისხის დიპლომით, 23 – მეორე ხარისხის, ხოლო 22 – ეროვნული ხარისხის სივლით დაჯილდოვდა. მოსწავლე-ახალგაზრდობის სახლის დირექტორი მადლობას უხდის მუნიციპალიტეტის გამგებელს ნიკოლოზ ჯანიაშვილს და სააღმზრდელო ცენტრის დირექტორს მაია ყორიაშვილს მათთვის განეული მხარდაჭერისთვის. მათ უახლოეს მომავალში კვლავ უამრავი ღონისძიება აქვთ დაგეგმილი. ჩვენ გვჯერა, კიდევ მრავალჯერ გვასახელებენ ჩვენი ახალგაზრდები.

ელზა ხარაშვილი

ყველაფერი საუკეთესო წიგნმა მომცა...

„ყველაფერი საუკეთესო რაც ჩემშია, წიგნმა მომცა“, - არაერთხელ უთქვამთ ცნობილ სწავლულებს. საესეებით ვეთანხმებით ამ გამოთქვას. როგორც დიდი ილია აღნიშნავდა, „წიგნოდ თვალთახედვის ისარი მოკლეა“. მეცნიერული საფუძვლების დაფუძვლა ხომ შესაძლებელია „წიგნით და მხოლოდ წიგნით“.

მაქსიმ გორკი ახალგაზრდებს მოუწოდებდა: „გიყვარდეთ წიგნი, ის შეგიმსუბუქებთ ცხოვრებას, მეგობრულად დაგეხმარებათ გაერკვეთ აზრების, გრძნობების, მოვლენების ჭრელსა და ბოლოქარ დომხალში, ის გასწავლით ადამიანისა და საკუთარი თავის პატივისცემას, ის ფრთებს ასხამს გულსა და გონებას ქვეყნიერების, ადამიანის სიყვარულით“.

გაზეთ „შირაქში“ პერიოდულად იბეჭდება მასალები მოსწავლე-ახალგაზრდობის მიერ ჩატარებული ღონისძიების შესახებ. არც სამრეკლოელები ვართ სხვაზე ნაკლებნი. სოფლის ბიბლიოთეკას უნარიანად მართავს ნიჭიერი ქალბატონი

მაცყალა მილაძე. იგი მოსწავლე ახალგაზრდებს ხშირად ანებიერებს საინტერესო

ღონისძიებებით. ამჯერადაც ღონისძიება სათაურით „წიგნმა მითხრა, წიგნმა მომცა“ - ქალბატონ

მაცყალას კარგად დაუგეგმავს. შედეგად კითხვარი საინტერესო საკითხებს მოიცავს. თითოეული ბავშვისთვის სხვადასხვა საკითხებია მათთვისნიშნული. მონაწილეობას ლებულონდნენ სამრეკლოს საშუალო სკოლის მეშვიდე კლასელები: გიორგი ბოსტოლანაშვილი, ნათია პაპუაშვილი, მარიამ ჩიბუხაშვილი, ანა ჩითინაშვილი, ლანა ყორიაშვილი და რატი კაველიძე.

დარბაზი მაცურებელს ვერ იტევს. აქვე არიან რაიონიდან მოწვეული სტუმრები: საბიბლიოთეკო გაერთიანების ხელმძღვანელი მანანა მაჭარაშვილი, გამგებობის კულტურისა და სპორტის სამსახურის უფროსი თამარ თამაზაშვილი, ამავე სამსახურის მთავარი სპეციალისტი

ნანული ნატროშვილი, კულტურისა და სპორტის ცენტრის დირექტორი ნინო ბახუტაშვილი და სხვები.

ღონისძიება შესავალი სიტყვით გახსნა მაცყალა მილაძემ. ის ნორჩ ინტელექტუალებს წიგნს შესახებ ესაუბრა.

ბავშვებმა აიღეს ბილეთები, მოსაფიქრებლად და პასუხების გასაცემად მათ 15 წუთი მიეცათ. ისინი შეაფასა ჟიურიმ, რომლის შემადგენლობაში იყვნენ:

ეგული ყორიაშვილი-თავმჯდომარე, ნევერები: მანანა მაჭარაშვილი, ნანული ნატროშვილი და ლევან მაძღარაშვილი.

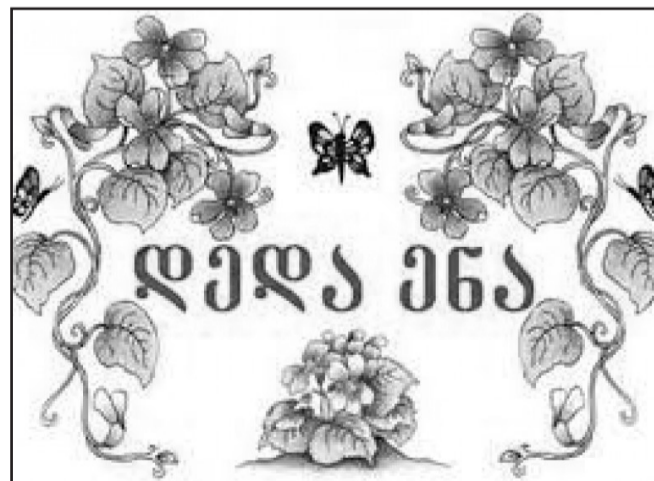
ნამუშევრების გულდასმით გაანალიზების შედეგად გამოვლინდნენ გამარჯვებულები: პირველი ადგილი – გიორგი ბოსტოლანაშვილი, 2 ადგილი – ნათია პაპუაშვილი, 3 ადგილი – ლანა ყორიაშვილი.

გამარჯვებული ბავშვები დაჯილდოვდნენ წიგნებით

დარბაზი მყოფნი - დედუბიც და პატარებიც, კმაყოფილები დარჩნენ.

ეგული ყორიაშვილი

დედა ენის ზეიმზე

სამრეკლოს ბაგა-ბალი ყოველთვის გამოირჩეოდა როგორც მომავალი თაობის კარგი აღზრდით, ასევე კარგი ზეიმებისა და მეცადინეობების ჩატარებით. ამას მოწმობს 14 აპრილს ჩატარებული ზეიმიც, რომელიც დედაენის დღეს მიეძღვნა. ღონისძიებას ესწრებოდნენ დედოფლისწყაროს გამგებელი ნიკოლოზ ჯანიაშვილი, გამგებობის თანამშრომლები: თამარიკო თა-

მაზაშვილი, მარინა შეითნიშვილი, ირმა ჯანაშვილი, ნინო კვიციანიშვილი, ასევე სოფელ სამრეკლოს რწმუნებული ლევან მაძღარაშვილი. ბავშვებმა თავი გამოიჩინეს აქტიურობით, მხატვრულად ამბობდნენ ლექსებს და მღეროდნენ, ცეკვავდნენ, რაც მასწავლებლის ნინო სუხიტაშვილის დიდი დამსახურებაა და ასევე, მუსიკის მასწავლებლის მაია ლეკაშვილის სისტემატიური მუშაობის შედეგია.

ზეიმის ბოლოს ბაგა-ბალის დირექტორმა მაცყალა ზურაშვილმა დიდი მადლობა გადაუხადა ყველა სტუმარს მობრძანებისთვის და აღნიშნა, რომ არცერთ გამგებელს ასე არ მიუტანია გულთან მომავალი თაობის აღზრდის საკითხი და არ დაინტერესებულა თანამშრომლების პირობებით.

ბაგა-ბალის დირექტორი მაცყალა ზურაშვილი

ირაკლი ღარიბაშვილი: – არცერთ მშობელს აღარ უნდა ეშინოდეს, რომ მისი შვილი განათლების გარეშე დარჩება

„ჩვენს ქვეყანაში არცერთ მშობელს აღარ უნდა ეშინოდეს, რომ მისი შვილი განათლების გარეშე დარჩება“, - ამ სიტყვებით მიმართა საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა ირაკლი ღარიბაშვილმა განათლების საერთაშორისო ცენტრის ლია კარის დღეზე შეკრებილ უმაღლესი სასწავლებლების რექტორებსა და სტუდენტებს.

მთავრობის მეთაურმა „ექსპო ჯორჯიაში“ განათლების საერთაშორისო ცენტრის ძირითადი კონცეფცია წარადგინა და ცენტრის შექმნის მიზნები კიდევ ერთხელ განმარტა. მისი განცხადებით, საქართველოს სჭირდება კვალიფიციური კადრები, რომლებსაც საერთაშორისო სტანდარტების შესაბამისი ცოდნა და უნარ-ჩვევები ექნებათ, ვინაიდან თანამედროვე ეპოქაში მხოლოდ განათლებული და თანამედროვე ცოდნით აღჭურვილი ადამიანები აღწევენ წარმატებას.

პრემიერმა განმარტა, რომ უპირველეს ყოვლისა შერჩეულია დარგები, რომელთა განვითარებაც საქართველოს ამ ეტაპზე ყველაზე მეტად სჭირდება.

კონცეფციის მთავარი სიახლე კი, მისი განცხადებით, ის არის, რომ სტუდენტები დაბრუნების შემდეგ სახელმწიფო სამსახურში დასაქმდებიან და თავიანთ ცოდნას საქართველოს მოახმარენ.

გარდა ამისა, განათლების ცენტრი უზრუნველყოფს არა მხოლოდ სტუდენტების საზღვარგარეთ გამგზავრებას, არამედ ადგილზე სხვადასხვა სასწავლო სემინარისა და კურსების მოწყობას, რომელსაც უცხოეთიდან მოწვეული პროფესიონალები გაუძღვებიან.

განათლების საერთაშორისო ცენტრი პრემიერ-მინისტრის ინიციატივით პროექტების ფარგლებში დაარსდა. ცენტრის მიზანია საერთაშორისო სტანდარტების კვალიფიკაციის მქონე პროფესიონალების მომზადება. განათლების საერთაშორისო ცენტრი ახორციელებს 3 პროგრამას - სამაგისტრო და სადოქტორო პროგრამების დაფინანსებას; საზღვარგარეთ მცხოვრები მეცნიერებისა და პრაქტიკოსების მოწვევა საქართველოში, საჯარო მოხელეთა კვალიფიკაციის ამაღლებისა და პროფესიული გადამზადების პროგრამა.

ჰომოფობია და საზოგადოება

17 მაისი ჰომოფობიასთან ბრძოლის საერთაშორისო დღეა. საქართველოს პატრიარქმა ეს დღე ოჯახების სინმინდის დაცვის დღედ გამოაცხადა. რა თქმა უნდა, პატრიარქის წინადადება ქართველი ხალხისთვის მისაღებიცაა და სასურველიც, მით უფრო მძიმე დემოგრაფიული პირობების ფონზე, მაგრამ მაინც გადავწყვიტეთ, ჰომოფობიის თემას შევხებოდით.

საბჭოთა კავშირში „არ არსებობდნენ“ არც „ინვალიდები“ და არც ჰომოსექსუალები, არსებობდა სისხლის სამართლის 121-ე მუხლი, რომელიც ჰომოსექსუალების ცხოვრებას „არეგულირებდა“ - ისინი ციხეში ან ფსიქიატრიულ დაწესებულებაში ხვდებოდნენ. არსებობდა ყოფილი საკონცენტრაციო ბანაკებიც, სადაც ხშირად საზოგადოების „არასასურველ“, „მახინჯ“ წევრებს - „ინვალიდებს“ ასახლებდნენ.

დღეს საბჭოთა კავშირი აღარ არსებობს. არსებობს „მსოფლიო ჯანდაცვის ორგანიზაცია“, რომელიც ჰომოსექსუალიზმს დაავადებად არ მიიჩნევს. ასევე არსებობს ინკლუზიური მიდგომაც, რომლის თანახმად - ყველა ადამიანი აქვს ერთ გარემოში თანაარსებობის უფლება. კიდევ არსებობს საქართველოს რესპუბლიკა საბჭოთა წარსულით, დემოკრატიულ წყობაზე გადასვლის სურვილით, ახალი ღირებულებებითა და ახალი ტერმინებით: „ლგბტ“; „შშმპ“; „ინკლუზია“; „გსმ“; „ისგ“; „იგგ“ და სხვა. ტერმინი და აბრევიატურა ბევრია, ალბათ იმდენივე, რამდენიც საბჭოთა პერიოდში, შესაბამისად მათი მნიშვნელობის დაკარგვის - დესემანტიზაციის საშიშროებაც საკმაოდ დიდია.

მაგალითად „ინკლუზიური განათლება“ - უკვე წლებია, საქართველოში ინერგება, რაც ისეთი გარემოსა და სისტემის შექმნას ნიშნავს, რომელიც ნებისმიერი ადამიანისთვის კეთილგანწყობილი, მისაღები და ხელმისაწვდომი იქნება. უფრო ზოგადად კი, ინკლუზია, ინტეგრაციისგან განსხვავებით, არა უმცირესობის უმრავლესობასთან შერწყმას, არამედ უმცირესობისა და უმრავლესობის გაერთიანებას გულისხმობს. საქართველოში ინკლუზიური განათლების დანერგვას არასამთავრობო ორგანიზაციებმა და შემდეგ უკვე სახელმწიფომ, „ეროვნულმა სასწავლო გეგმამ“ შეუწყო ხელი. დღესდღეობით შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე ბავშვები თანატოლებთან ერთად დადიან თბილისის საჯარო სკოლებსა და ბაღებში. მშობლების აზრი ინკლუზიურ განათლებასთან დაკავშირებით უფრო ხშირად ასეთია: „არავის საწინააღმდეგო არაფერი მაქვს, მაგრამ მე არ მინდა ჩემს შვილთან ერთად „ავადყოფი“ ბავშვი სწავლობდეს, ხომ იცით ბავშვები როგორ ბაძავენ ერთმანეს, არ მინდა ცუდი საქციელი

და ჩვევები გადმოიღოს ჩემმა შვილმა“, „შეზღუდული ბავშვები ცალკე უნდა სწავლობდნენ“, „ჯობია სპეცკოლაში სწავლობდნენ, სხვებს ხელი რომ არ შეუშალონ.“

შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე პირების მშობლები მიესალმებიან ინკლუზიური მიდგომას: „გიოს ძალინ უყვარს ბაღში სიარული, ერთობა და ბევრ რამეს სწავლობს. სამწუხაროდ, საზოგადოება არ არის კარგად ინფორმირებული და ძალიან ხშირად ქუჩაში თუ საჯარო ტრანსპორტში შენიშვნას მაძლევენ, ან როცა გაიგებენ რომ აუტისტიკა, ისე უყურებენ, როგორც „ავადყოფს“. დაახლოებით ასეთივე დამოკიდებულება აქვს დაუნის სინდრომის მქონე ბავშვის მშობელსაც: „ინკლუზიური სწავლება ძალიან მნიშვნელოვანია, მე ის მინდა, რომ ჩემი შვილი საზოგადოების სრულუფლებიანი წევრი იყოს და არა ის, რომ მისკენ თითქმის იშვებოდნენ, დასცინოდნენ. ბალი და სკოლა მასაც და დანარჩენებსაც ერთ გარემოში ცხოვრებას მიაჩვენებს.“ უცნაურია, რომ იგივე მშობელი, 2013 წლის 17 მაისთან დაკავშირებით სწორედ იმ ადამიანების აზრს იზიარებს, რომლებიც სექსუალურ უმცირესობებზე ძალადობას ანხორციელებენ.

უცნაურია, რომ შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე ბავშვის დედა იმ მშობელს ემსგავსება, რომელიც ამბობს: „არ მინდა ჩემი შვილის ჯგუფში ინვალიდი ბავშვი სწავლობდესო“.

უცნაურია ისიც, რომ საზოგადოების გარკვეული ნაწილისგან „სტიგმატიზირებული“, „გიჟად“ შერაცხული ახალგაზრდა ამბობს: „რაც უნდათ ის უქნიათ ამ გეებს, მარა ჩემს თვალწინ ნუ იზასავებენო.“

უცნაურია, რომ ცერებრალური დამბლის მქონე ბავშვის დედა პედაგოგს სთხოვს: „თუ შეიძლება ჩემი შვილი სხვა ჯგუფში გადაიყვანეთ, არ მინდა აუტისტ ბავშვთან ერთად იყოსო.“

უცნაურია, რომ ინკლუზიური მიდგომა მოგვწონს, ქრისტიანულ ღირებულებებს „ვალიარებთ“ და თავგამოდებით ვცდილობთ „უმრავლესობას“ მივუხებოთ.

უცნაურია, რომ ჰომოფობიასთან ბრძოლის დღის აღნიშვნა ქალაქის ყველაზე ცენტრალურ ადგილას ხდება.

„ცენტრის“- „უმრავლესობის“- „კოლექტივისადმი“ მიკუთვნებულობის ესოდენ დიდი სურვილი იქნებ საბჭოთა წყობის გავლენაა და მიუხედა-

ვად იმისა, რომ მოსახლეობის ალბათ 90% გვჯერა, რომ ქრისტიანები ვართ, სამყაროს მაინც „საბჭოურად“ - ცუდებდა და კარგებად, მტრებად და ძმებად, ალვიკამთ. და ალბათ, უბრალოდ, ღირებულებების მქონე ვირევიტ, ველარვიგებთ, ვინ ალვიკვათ „ჩვენი ანებად“ და ვინ „სხვებად“ - თან ამდენი „უცხოელის“ ამდენი „სხვანაირი“ ადამიანის, მათ შორის შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე პირების, ჰომოსექსუალების, ეთნიკური თუ რელიგიური უმცირესობების - ამდენი სიახლის გამოჩენა „განსხვავებულობის“ მიღება - არმილების არჩევანის წინაშე გვაყენებს საბჭოთა წარსულის მქონე, „ყველაზე სტუმართმოყვარე“ ერს.

2013 წლის 17 მაისს, ჰომოფობიასთან ბრძოლის დღეს, საკმაოდ კარგად გამოჩნდა როგორი არჩევანი გააკეთა მოსახლეობის საკმაოდ დიდმა ნაწილმა. ისიც გამოჩნდა, რომ, სხვადასხვა მიზეზის გამო, უმცირესობაში მყოფმა ადამიანებმა ჰომოფობია საერთო პრობლემად არ აღიქვეს. ვერ ან არ მიხვდნენ, რომ ჰომოსე-

ქსუალზე „გაშვებული თითი“, იგივე „თითია“, რომელსაც იმავე წარმატებით ეთნიკური თუ რელიგიური უმცირესობის, შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე ან სხვა ნებისმერი „ნიშნით“ განსხვავებულ ადამიანზე გაიშვებენ.

გასაგებია, რომ გაერთიანების სურვილი არსებობს და უცნაურია, რომ საზოგადოების დიდ ნაწილს ინკლუზიურ მიდგომაზე, ქრისტიანულ ღირებულებებზე უფრო მეტად „უცხო“ ეგრეთწოდებული „ნორმისგან“ განსხვავებული ადამიანების შიში - ჰომოფობია აერთიანებს. ამაში კიდევ ერთხელ დავრწმუნდით, როცა საქართველოს პარლამენტმა ანტიდისკრიმინაციული კანონი მიიღო. მართალია, ამ კანონში ისეთი არაფერი წერია, რაც მანამდე კონსტიტუციაში არ ყოფილიყო განსაზღვრული, მაგრამ საზოგადოების ნაწილმა მაინც მიიჩნია, რომ ამ კანონის

მიღებით ხელისუფლება სამომავლოდ ერთსქესიანთა ქორწინების დაკანონების ლეგიტიმაციის საფუძველს ამზადებდა.

ალბათ დამეთანხმებით, რომ საქართველოში, სადაც რელიგიას ჩვენი ისტორიისა და კულტურის განმსაზღვრელ ნაწილად მივიჩნევთ, ძალიან ძნელია, სექსუალურმა უმცირესობებმა ძლიერი დასაყრდენი იპოვონ, თუნდაც სახელისუფლებო ემელონებში, ლაპარაკი ერთსქესიანთა ქორწინების დაკანონებაზე ხომ სრული აბსურდია. ჩვენს საზოგადოებაში ტრადიციებს გაცილებით დიდი ძალა აქვს, ვიდრე კანონებს, მაგრამ ქვეყანაში უსაფრთხოდ ცხოვრების უფლება ყველას აქვს, მათ შორის, „ბუნების შეცდომებისა“ც, როგორც ხშირად საზოგადოება სექსუალურ უმცირესობებს უწოდებს.

მასალა მოამზადა
ინგა შიოლაშვილმა

